

از اعتراض غرفه‌داران تا جهش کیفیت در رکود

● احسان مصحفی

دیگر، هزینه‌های مادی و معنوی فراوانی متحمل شده بودند، برای لحظه به لحظه این نمایشگاه ارزش قائل بوده و برنامه‌هایی تدارک دیده بودند. گذشته از آن که این اتفاق چه ضرر و زبانی به شرکت‌کنندگان وارد آورد، با یک حساب سرانگشتی می‌توان ارزش مادی هر ساعت نمایشگاه را با توجه به هزینه‌های انجام شده برای هر غرفه محاسبه کرد. هزینه‌ای که هیچکس جبران آن را برعهده نگرفته و نخواهد گرفت.

افزون بر همه این‌ها، کم‌شمار بودن بازدیدکنندگان نمایشگاه اصفهان در دو روز نخست، چشم امید همگان را به دو روز آینده یعنی پنجشنبه و جمعه دوخته بود، تا بلکه تعطیلی این دو روز بتواند گشایشی باشد بر این خلوتی و سکوت. در این حال، به یکباره صدایی از بلندگو تاخیر سه ساعته در روز پنجشنبه را اعلام کرد. اعتراض غرفه‌داران نیز که تا پاسی از شب در محل نمایشگاه باقی مانده بودند نیز به جایی نرسید و به‌سادگی ماموران اداری و انتظامی نمایشگاه از مسئولیت این امر شانه خالی کرده و همه را بر گردن پایتخت نشینان انداختند: که به دلیل سفر وزیری به اصفهان و ایجاد تغییراتی در برنامه کاری وی به عللی و حضور ناگهانی ایشان در نمایشگاه و ... در نتیجه تعطیلی سه ساعته نمایشگاه در و پنجره در روز پنجشنبه. در این میان آنچه اصلاً محل اعتنا نبود و اهمیتی نداشت، هزینه، زمان و نیروی فراوان هدر رفته این همه شرکت تجاری و تولیدی بود.

در آن شب پرسش‌های بسیاری بی‌پاسخ ماند و پاسخ‌های مطرح شده نیز هیچکدام نه منطقی می‌نمود و نه قانع‌کننده. مسئولان نیز به دادن قول‌هایی چند بسنده کردند. تردیدی وجود ندارد که روح وزیر محترم نیز از این مسائل و تبعات این تغییر برنامه‌ها اطلاعی نداشته، اما سوال

یکی از موضوعات داغ حوزه در و پنجره در ماه گذشته، باز هم نمایشگاه بود. در این مدت شاهد برگزاری سه نمایشگاه پی‌درپی در شهرهای بزرگ کشورمان بودیم: پانزدهمین نمایشگاه صنعت ساختمان تهران، هفتمین نمایشگاه در و پنجره تبریز و دومین نمایشگاه در و پنجره اصفهان. نحوه برگزاری این نمایشگاه‌ها همواره محل بحث و جدل‌های گوناگون بوده و برگزاری هر کدام از آنها معمولاً واکنش‌های متفاوتی را برمی‌انگیزد. در سرمقاله شماره گذشته نشریه پنجره ایرانیان، چند و چون نمایشگاه تهران تا حدی مورد بررسی قرار گرفت، با این حال در دو نمایشگاه بعدی، متأسفانه باز هم شاهد تکرار همان مسائل و معضلات در تبریز و اصفهان بودیم. عدم رضایت شرکت‌کنندگان در این دو نمایشگاه کاملاً قابل مشاهده بود. البته منکر برخی از نقاط مثبت آنها نمی‌شویم، اما احساس غبن اکثر غرفه‌داران را نیز پس از اتمام این دو نمایشگاه نمی‌توانیم نادیده بگیریم. بحث و گفتگو درباره این موضوع مفصل است و از حوصله این مقال خارج.

در این میان، اما نکته‌ای هست که اشاره بدان لازم می‌نماید؛ و آن اتفاق بدیعی بود که در اصفهان افتاد: تعطیلی سه ساعته یک روز از نمایشگاه. حتی در لحظه‌ای که از بلندگوهای سالن شهریار به گوش خود شنیدیم که ساعت شروع به کار نمایشگاه در روز بعد سه ساعت به تعویق افتاده است، باور آن دشوار بود. روندی که از ماه‌ها پیش برنامه‌ریزی شده، و مبالغه‌هنگفتی که از سوی افراد بسیاری بر اساس همین برنامه‌ریزی هزینه شده، و بعد به‌راحتی... اعلام تعطیلی سه ساعته!! مسلماً غرفه‌دارانی که با وجود کساد شدید بازار و مشکلات بسیار

امیدوار است این تلاش‌ها قدمی هرچند کوچک در جهت اعتلای صنعت در و پنجره کشور باشد؛ همچنین به همه علاقمندان اعلام می‌دارد که آمادگی تهیه گزارش از فعالیت‌های کلان آنها را در اقصی نقاط کشور دارد.

بازدیدهایی که در تبریز و اصفهان انجام شد، نکات قابل توجه بسیاری را برای گروه خبری پنجره ایرانیان در بر داشت که به هر کدام در موقعیت‌های مقتضی در این نشریه پرداخته خواهد شد. اما در اینجا بد نیست یکی از این نکات مهم را بازگو کنیم. در گفتگوهای خود با مدیران این مجموعه‌ها دریافتیم که مطالبه بازار در حال سوق یافتن به سمت کیفیت است. به عبارتی دیگر با در نظر گرفتن رکود حاکم بر بازار و طبیعتاً کاهش تقاضا، به نظر می‌رسد متقاضیان اقلام مختلف اهمیت بیشتری برای کیفیت قائل شده‌اند، و این می‌تواند خبر خوشی برای اهالی این صنعت باشد.

بدون تردید کسادی موجود مرحله‌ای است که لاجرم سپری خواهد شد؛ اما عدم عرضه اجناس کیفی در یک صنعت، آن هم اگر عمومیت بیابد، مسلماً در گذر زمان به یک ضربه تبدیل شده و موجودیت کل آن صنعت را به خطر خواهد انداخت. استنباط ما از این گفتگوها آن بود که رکود موجود سبب خیر شده و بسیاری از تولیدکنندگان در و پنجره به سراغ کیفیت رفته‌اند. بدون تردید نهادینه شدن این نگرش در بازار، جریان همیشگی این صنعت و رونق آن را تضمین خواهد کرد.

در پایان، می‌خواهم مراتب قدردانی و سپاس خود را از مدیریت نشریه پنجره ایرانیان به دلیل اعتمادی که به من داشته و وظیفه سنگین سرگیری نشریه وزیر پنجره ایرانیان را بر عهده من گذاشتند، اعلام کنم. این فرصت را مغتنم می‌دانم و امیدوارم بتوانم از هر آنچه دارم برای تقویت روزافزون این نشریه پویا، و البته جامه عمل پوشاندن به رسالت این نشریه که همانا اعتلای این صنعت از رهگذر آگاهی‌بخشی و اطلاع‌رسانی است بهره بگیرم.

همکاری با نشریه‌ای که جایگاه نخست را در صنعت در و پنجره کشورمان دارد، بدون تردید وظیفه خطیری است که از دشواری‌ها و پیچیدگی‌های ابعاد مختلف آن آگاهم و امید دارم به یاری کلیه دوستان و همکاران از عهده این مهم برآیم. از همینجا از کلیه فعالان این صنعت می‌خواهم که همچون همیشه پنجره ایرانیان را از خود بدانند و آن را همچون محملی قلمداد کنند که می‌تواند به رشد و اعتلای صنعت در و پنجره کشورمان یاری رساند.

اصلی اینجاست که برنامه‌ریزان مربوطه با چه نگرشی چنین تصمیمی را گرفته بودند. حقیقتاً از نگاه و نیت اصلی مسئولان برنامه‌ریز بی‌خبریم، اما آنچه که از این رفتار استنباط می‌شود، بی‌اعتنایی کامل به منافع و خواسته‌های بحق شرکت‌های تجاری است. شاهد این ادعا آنکه در آن شب حتی یک دلیل منطقی اقامه نشد و برای غرفه‌داران هرگز اضطراری و فوق‌العاده بودن شرایط جا نیافتاد. و از این‌ها استنتاجی جز آن نمی‌توان داشت که تعطیلی سه ساعته نمایشگاه از سر ناچاری نبوده بلکه ساده‌ترین راهکار بوده است.

نمی‌توان تردیدی داشت که تا چنین نگاه و نگرشی بر مسئولان دلسوز کشور حاکم باشد و شرکت‌های اقتصادی تنها از زاویه دریافت پول نگرسته شوند، چشمداشت چندانی به گشوده شدن گره‌های بسیار این عرصه نمی‌توان داشت.

پنجره ایرانیان در دو نمایشگاه اصفهان و تبریز، دست به ابتکار تازه‌ای زد و برنامه‌ای جهت بازدید از مراکز مهم تولیدی و بازرگانی این دو منطقه ترتیب داد و گزارش‌هایی از این مراکز تهیه کرد. گزارش بازدیدهای تبریز در همین شماره به چاپ رسیده و گزارش اصفهان در شماره بعدی پنجره ایرانیان منتشر خواهد شد. آنچه در این بازدیدها بیش از همه به چشم می‌آمد توان بسیار بالای مجموعه‌های مختلف این مناطق بود. پویایی و بالندگی این مراکز تولیدی و اراده و سختکوشی مراکز تجاری تبریز و اصفهان مثال‌زدنی بود.

در کنار عظمت دستاوردهای بزرگ تبریز و اصفهان، آنچه خودنمایی می‌کرد، ظرفیت‌های مغفول مانده‌ای بود که در صورت فعال شدن، می‌تواند توان صنعتی کشور را صدچندان کند. تازه آنچه مورد مشاهده قرار گرفت، تنها چند مجموعه از مراکز بسیار این دو استان از کشور پهناورمان بوده است. خودباوری این بزرگان صنعت به حدی بود که برغم تنگناها و معضلات موجود به‌ویژه سال‌های سخت گذشته، تولیدکنندگان بزرگ این مناطق خود را آماده رویارویی با بزرگان صنعتی منطقه در بازار رقابتی بین‌المللی می‌دانستند؛ و آنچه برای ما حسرت‌برانگیز بود، آنکه این‌ها همه فقط با اتکا بر همت و ابتکار افراد خوشفکر بنا شده است و برخلاف کشورهای منطقه، حمایت دولتی چندانی در کار نبوده است. این در حالی است که اگر عزمی ملی به‌قصد توسعه صنعتی در کشور رخ بنماید، بعید است کشوری در منطقه بتواند حریف این غولان تولید در ایران شود.

پنجره ایرانیان با توجه به رسالت اطلاع‌رسانی خود این برنامه را به اجرا درآورد و